

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.429/2013/5.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. november 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A terrorcselekménnyel fenyegetés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2013. szeptember 2. napján kihirdetett **11.B.365/2013/3.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét **közveszéllyel fenyegetés vétségének** [Btk. 270/A. § (1) bekezdés b) pont] **minősíti.**

A szabadságvesztés tartamát **1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönre**, a közügyektől eltiltás tartamát **2 (kettő) évre enyhíti.**

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságon Tny.51/2013/1-6. szám alatt bevételezett bűnjelek lefoglalását megszünteti és a 2., 3., 4. és 6. tétel alatti CD lemezek iratokhoz csatolását, az 1. és 5. tétel alatti bűnjelek **megsemmisítését rendeli el.**

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 10025004-01451492-20000002 letéti számlájára befizetett **14.144.- (tizennégyezer-egyszáznegyvennégy) forint lefoglalását megszünteti** és azt a vádlottnak kiadni rendeli, de a bűnügyi költség biztosítására **visszatartja.**

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 12.622.- (tizenkettőezer-hatszázhuszonkettő) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat terrorcselekménnyel fenyegetés büntette [Btk. 261. § (1) bekezdés a) pont és (7) bekezdés] miatt mint visszaesőt 4 év fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A Kecskeméti Városi Bíróság 2.B.772/2009/49. számú, illetve a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. december 13. napján jogerőre emelkedett 3.Bf.55/2010/41. számú ítélete kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette, valamint elrendelte a Kecskeméti Városi Bíróság 2011. szeptember 19. napján jogerőre emelkedett 10.Fk.1403/2008/87. számú ítéletével kiszabott 10 hónap fk. fogház végrehajtását.

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság egyéb érdekelt polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Kötelezte a vádlottat 21.644.-Ft bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen téves minősítés, közveszéllyel fenyegetés vétségének megállapítása, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.350/2013/II. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő, fellebbezési nyilvános ülésen kifejtett álláspontja szerint - melyhez a vádlott is csatlakozott - a vádlott magatartása azért nem meríti ki a terrorcselekménnyel fenyegetés büntette törvényi tényállását, mert robbanószerrel nem rendelkezett, a követelése nem volt konkrét, hiszen nem nevezte meg ki a fia, akit a börtönből ki kellene engedni, a fenyegetést nem gondolta komolyan, ami a terrorcselekménnyel fenyegetés esetén szükséges. A vádlott célja csupán az volt, hogy ügyében a másodfokú nyilvános ülést elhalasszák. Mindezekre figyelemmel a vádlott cselekményét, a Btk. 270/A. § (1) bekezdés a), b) pontja szerinti közveszéllyel fenyegetés vétségének indítványozta minősíteni és ezért vele szemben a törvényi minimumhoz közeli börtönbüntetés kiszabását kérte.

A fellebbezési nyilvános ülésen tartott perbeszédében az ügyész álláspontja az volt, hogy a cselekmény minősítését illetően mindkét - az elsőfokú bírósági és a védői - álláspont alátámasztható és támadható is, de a vonatkozó Európai Unió jogi szabályok is inkább a terrorcselekménnyel fenyegetés büntette szerinti minősítést támasztják alá. A cselekménynek a Btk. 270/A. § szerinti közveszéllyel fenyegetés vétségének minősítése esetén viszont, a (3) bekezdés szerinti minősített esetet tartotta megállapíthatónak.

Az ítélet tábla a vádlott és a védő fellebbezését alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélőtábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira és a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel, az alábbiak szerint kiegészítette:

A vádlott élettársa pékségben dolgozik, havi jövedelme 90.000.- forint körüli.

Az elsőfokú ítélet 2. oldal 5. pontjában leírt ítélettel a vádlottat 125.000.- forint - helyesen - pénzbüntetésre ítélték.

A Kecskeméti Városi Bíróság 11.B.1510/2010/63. számú ítélete a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.364/2012/22. számú végzése folytán 2013. szeptember 30. napján jogerőre emelkedett. A vádlott jelenleg ezen elítélése kapcsán kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetését tölti.

A bírósági épületek kiürítése a Kecskeméti Törvényszéken 132, a Kecskeméti Járásbíróság 156 dolgozót érintett és aznap a munkát nem folytatták, a Bács-Kiskun Megyei Főügyészséget 30 dolgozónak kellett elhagyni (nyomozati iratok 190-193. oldal).

Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, ezért az a fenti kiegészítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság helyesen, a kérdéses telefonhívásról rögzített hangfelvétel, a hívást vevő ügyeletes rendőrtiszt, **(név)** tanú vallomása, a vádlott beismerése és az érintett bírósági ügyére vonatkozó adatok alapján állapította meg a tényállást.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, és abból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A minősítést illetően, az elsőfokú bíróság is vizsgálta a közveszéllyel fenyegetés vétsége megállapításának lehetőségét.

Az e körben kifejtett álláspontja szerint, a cselekmény azért minősül terrorcselekménnyel fenyegetés büntettének, mert e törvényi tényállás valamennyi eleme - állami szervhez címzett fenyegetés abból a célból, hogy valamit tegyen vagy ne tegyen, és a robbanóanyaggal vagy robbanószerrel való visszaéléssel elkövetett cselekmény kilátásba helyezése - megvalósult. Kifejtette, nincs jelentősége annak, hogy a vádlott a követelését milyen módon juttatta kifejezésre, hogy a fenyegetését nem gondolta komolyan, nem rendelkezett a robbantáshoz szükséges eszközökkel, az pedig a szóban forgó két bűncselekménynek közös vonása, hogy mindkettő olyan bűncselekmény elkövetésével fenyeget, mely általában nyugtalanságot kelthet, csak a

közveszéllyel fenyegetés kimondottan a közveszéllyel járó esemény bekövetkezését állítja, a terrorcselekmény kilátásba helyezése nem feltétlenül, de elvileg magába foglalhatja a közveszéllyel járó következményeket is.

Az ítélet az elsőfokú bíróság jogi indokolásának megfelelő minősítést az első fokú ítélet 7. oldal 1. bekezdésében akként helyesbítette, hogy a vádlott bűnösségét - helyesen - terrorcselekménnyel fenyegetés büntetében állapította meg.

Kétségtelen, hogy a két bűncselekmény tényállásai között átfedés van abból a szempontból, hogy a terrorcselekménnyel fenyegetés büntette a közveszéllyel fenyegetést megvalósító nem valós fenyegetéssel is elkövethető. A terrorcselekménnyel fenyegetés büntette esetén azonban a fenyegetésnek olyan konkrét követelést kell tartalmaznia, melyre alapozva a Btk. 261. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alapcselekmény, a terrorcselekmény büntette, megállapítható lenne.

A jelen esetben nem hangzott el olyan konkrét követelés, amelyre alapozva a terrorcselekménnyel fenyegetés büntette megállapítható lenne, hiszen a vádlott nem jelölte meg, hogy ki az a személy akinek a börtönből való kiengedését kéri, a fiára való hivatkozás sem volt valós, mert nincs is fia és - robbanószer hiányában - objektíve kivitelezhetetlenül fenyegetett robbantással. A közveszéllyel fenyegetés vétsége pedig éppen így, tudatosan valótlán tény állításával valósul meg.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a terrorcselekmény, illetve az azzal való fenyegetés büntető törvénybe iktatását a nemzetközi terrorizmus elszaporodása tette szükségessé, és erre vonatkoznak a különböző Európai Unió jogi szabályok is. A közveszéllyel fenyegetés tényállásának létrehozását pedig az tette szükségessé, az utóbbi években gyakran fordult elő, hogy magukat fel nem fedő személyek, különböző közintézményeket azzal fenyegettek, hogy ott robbanószerkezetet helyeztek el. Mindezekből következően is nyilvánvaló, különbséget kell tenni egy terrorista magatartás és egy felelőtlen fenyegetőzéshez kapcsolt követelés között.

A két bűncselekmény minősítésének elhatárolása kapcsán az elsőfokú bíróság is hivatkozott a BH 2012. B.14. szám alatti eseti döntésre [ami elvi bírósági döntés (EBD) is], mely esetben a jelen ügghöz hasonló tényállásról van szó, csupán azzal a különbséggel, hogy az esetben a fenyegetés nem bíróság, hanem bevásárlóközpont ellen irányult. Az elsőfokú bíróság ezen döntésben foglalt állásponttal nem értett egyet. Kétségtelen, hogy az eseti döntések a bíróságot nem kötik, de az ítélezés egységesítésében szerepük van. Az ítélet az eseti döntésben kifejtett álláspontot elfogadhatónak találta és ezért ez ügyben azzal egyezően foglalt állást.

A fentiekre tekintettel az ítélet az ítélet a vádlott cselekményét a Btk. 270/A. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint büntetendő közveszéllyel fenyegetés vétségének minősítette.

Vizsgálta a (3) bekezdés szerinti minősített eset megállapíthatóságát is. Ennek feltételeként a törvény a köznyugalom ténylegesen bekövetkező súlyos megzavarását, mint eredményt határozza meg, ami a jelen esetben nem állapítható meg. Kétségtelen, hogy a két épület kiürítése nagyszámú dolgozót érintett és aznap már nem végeztek munkát, de a bírósági épületekben, illetve azok közvetlen környezetén kívül semmilyen zavar nem keletkezett, hiszen a lakosság szélesebb körének viselkedését nem érintette kedvezőtlenül, pánikot, rémületet nem idézett elő. Az ilyen „bombariadók” már annyira elszaporodtak, hogy megszokottá váltak, az emberek hozzájuk való viszonyulása szinte közömbös. Az épületek kiürítése, illetve a munkavégzés megszakadása miatt az embereknek kellemetlenséget okoznak, de ténylegesen a köznyugalmat súlyosan nem zavarják.

Az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülményeket az ítélet tábla kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

További súlyosító körülmények, hogy a vádlott a cselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és feltételes szabadság ideje alatt követte el. Az előéletére figyelemmel - helyesen - súlyosító körülmény az, hogy a visszaesést megalapozó büntetésen kívül is büntetve volt (Bkv 56. II/2. pontja). Az enyhítő körülmény pedig - helyesen - a bűnösségre is kiterjedő tényfeltáró, beismerő vallomása (BKv 56. II/11. pontja).

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény törvényi büntetési tétele az elbíráláskori Btk. [2012. évi C. törvény 338. § (1) bekezdése] szerint három évig terjedő szabadságvesztés, az elkövetéskori Btk. [1978. évi IV. törvény] szerint enyhébb, két évig terjedő szabadságvesztés. Ezért, az ítélet tábla az elkövetéskori törvényt alkalmazta.

A vádlott előéletére és az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságára figyelemmel, az ítélet tábla álláspontja szerint, a vádlottal szemben csak a törvényi büntetési tétel felső határához közeli szabadságvesztéssel érhető el a büntetés célja és az ilyen tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmas arra, hogy akár a vádlottat, akár másokat ilyen és hasonló bűncselekmények elkövetésétől visszatartson.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónapra és ezzel arányosan, a közügyektől eltiltás tartamát 2 évre enyhítette.

A vétség miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, mivel a vádlott visszaeső, a Btk. 43. § b) pontja alapján börtönben állapította meg.

Az első fokú ítéletnek a vádlott feltételes szabadsága megszüntetésére és felfüggesztett szabadságvesztése végrehajtására vonatkozó rendelkezése törvényes és az egyéb érdekelt polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utasítása is helyes.

Nem rendelkezett viszont az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelekről és a vádlottól lefoglalt és letétbe helyezett 14.144.-Ft-ról. Ezért az ítéletábra a lefoglalásukat a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságon Tny.51/2013/1-6. szám alatt bevételezett bűnjelek közül a 2., 3., 4. és 6. tétel alatti CD lemezek iratokhoz csatolását, az 1. és 5. tétel alattiak Be. 155. § (8) bekezdése szerinti megsemmisítését rendelte el,

a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 10025004-01451492-20000002 letéti számlájára befizetett 14.144.- forintot a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a vádlottnak kiadni rendelte, de a Be. 157. § (1) bekezdése alapján a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

A fentiekből következik, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával és útiköltségével 12.622.-Ft bűnügyi költség merült fel. Mivel a vádlott és a védő fellebbezése eredményes volt, a Be. 381. § (2) bekezdése alapján az ítéletábra ennek megfizetése alól a vádlottat mentesítette és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Szeged, 2013. november 26.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.429/2013/5. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 11.B.365/2013/3. számú ítéletének, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. november 26.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke